

Regulamin Grup Modlitwy Ojca Pio

PREZENTACJA

Dziesięć lat po kanonizacji Ojca Pio i dwadzieścia pięć lat po opublikowaniu Statutu zaistniała potrzeba zredagowania Regulaminu dla Grup Modlitwy.

Regulamin ten nie czyni nieważnym Statutu, który nadal obowiązuje, a jedynie go uzupełnia i uaktualnia, aby zaangażowanie naszych Grup było bardziej wyraziste i lepiej odpowiadało na oczekiwania Kościoła i świata. W tym trudnym momencie Grupy Modlitwy są powołane, zgodnie z wolą Ojca Pio, by tym bardziej były „szkołami wiary i ogniskami miłości”, przez modlitwę, czynną miłość i chrześcijańską formację, i w ten sposób przeciwstawiały się fali laicyzacji, która niesie z sobą wielkie zniszczenie wartości etycznych i duchowych w sumieniach ludzi i w społeczeństwie.

Świadomość przynależności do wspólnoty kościelnej wraz z ustawicznym dążeniem do nowego zrozumienia charyzmatu Ojca Pio pozwala członkom Grup Modlitwy lepiej zrozumieć powołanie świeckich. Grupy te powstają jako wspólnoty świeckich, wspomagane przez kapłana w formacji i w życiu duchowym. Z tego powodu modlitwa, rodzina i społeczeństwo to sfery, w których w znacznym stopniu mają angażować się nasze Grupy i którym ten Regulamin poświęca więcej uwagi.

Jesteśmy pewni, że Grupy Modlitwy będą gotowe i otwarte wyjść naprzeciw nowym wyzwaniom, a także stać się narzędziami nowej ewangelizacji, o której ciągle przypomina nam ojciec święty Benedykt XVI. Nie możemy też zaniedbać Dzieła, które Ojciec Pio powierzył nam w sposób szczególny, Domu Ulgi w Cierpieniu, wspierając go modlitwą i hojnością, by błyszczał jak „miasto położone na górze”, w służbie człowiekowi cierpiącemu.

Regulamin ten został zatwierdzony przez kardynała Tarcisio Bertone, Sekretarza Stanu, pismem z dnia 7 lutego 2012 roku (N. 198.909).

W akcie zatwierdzenia widzimy znak wielkiej życzliwości Stolicy Apostolskiej i papieży dla naszych Grup Modlitwy, jaką zawsze się odznacжали. Ojca świętego Benedykta XVI pragniemy przy tej okazji zapewnić o naszym synowskim całkowitym oddaniu oraz gorącej i nieustannej modlitwie w intencji jego pasterskiej posługi dla Kościoła powszechnego.

San Giovanni Rotondo, 16 czerwca 2012

X rocznica kanonizacji Ojca Pio
† Michele Castoro

Arcybiskup Manfredonii-Vieste-San Giovanni Rotondo
Dyrektor Generalny Grup Modlitwy Ojca Pio

WPROWADZENIE

(por. Statut, Wstęp)

1. Grupy Modlitwy, powstałe z woli Świętego Ojca Pio, w odpowiedzi na liczne apele papieża Piusa XII, który prosił o modlitwę w intencji Kościoła i ludzkości, są obecne w różnych krajach świata. Zapewniają one swym członkom rozwój duchowy i formację, tak aby były w świecie „źródłami światła”, „szkołami wiary, ogniskami miłości”, zgodnie z zamysłem Założyciela.

2. W przeciwieństwie do dotychczasowej praktyki, kierując się wymogami duszpasterskimi, jest wskazane, by nie istniał tylko jeden „rodzaj” Grup Modlitwy. Grupy Modlitwy mogą być:

- różnorodne: młodzież, dorośli i osoby w podeszłym wieku tworzą jedną wspólnotę;

- jednolite: wspólnota, w której większość stanowi młodzież albo osoby dorosłe, albo osoby w podeszłym wieku;

Członkowie Grup Modlitwy są wezwani do zdecydowanego życia wiarą i dawania należytego świadectwa życia chrześcijańskiego.

3. Kapłani koordynatorzy krajowi, regionalni, diecezjalni i dyrektorzy duchowi będą nazywani asystentami duchowymi. Świeccy kierownicy grup i ich zastępcy będą nazywani animatorami i zastępcami animatorów grup.

4. Najważniejsze założenia Grup Modlitwy znajdują się w adhortacji apostolskiej Jana Pawła II *Christifideles laici* (n. 30). Są to:

Powołanie każdego chrześcijanina do świętości

Życie winno być zgodne z wiarą i z duchem błogosławieństw, ożywiane liturgią, sakramentami i pobożnością ludową.

Odpowiedzialność za wyznawanie wiary katolickiej

Odnoszenie się w życiu do słowa Bożego, dokumentów papieskich, wskazań konferencji episkopatów, Dyrektora Generalnego celem poznania duchowości Ojca Pio.

Świadectwo łączności z papieżem i biskupami

Gotowość do przyjęcia nauczania, wskazówek i zaleceń duszpasterskich czyni Grupę Modlitwy „źródłem światła”, w duchu świadectwa Świętego Franciszka i Świętego Ojca Pio.

Udział w działalności apostolskiej Kościoła

Ewangelizacja i czynna współpraca z Kościołem lokalnym, by nieść przesłanie Ewangelii.

Obecność w społeczności ludzkiej przez czynną miłość, zgodnie z nauką społeczną Kościoła

Solidarność i udział w budowaniu bardziej sprawiedliwych i braterskich warunków w społeczności ludzkiej. Jest zalecane zwrócenie uwagi na potrzeby Domu Ulgi

w Cierpieniu, który został powierzony Grupom Modlitwy przez Świętego Ojca Pio. Oczywiście jest też, że nie można nie dostrzegać potrzeby udzielenia pomocy ubogim w parafiach i miejscach zamieszkania.

SIEDZIBA

(por. Statut, art. 1)

Art.1

1. Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy, zatwierdzone przez kardynała Agostino Casaroli, Sekretarza Stanu Jego Świątobliwości 3 maja 1986 roku podlega Stolicy Apostolskiej.

2. Główna siedziba Międzynarodowego Stowarzyszenia Grup Modlitwy, z woli Ojca Pio, znajduje się w San Giovanni Rotondo przy Domu Ulgi w Cierpieniu, celem wspierania budowy szpitala, publikacji czasopisma: „La Casa Sollievo della Sofferenza”, a także stworzenia szczególnego punktu odniesienia dla życia i działalności Grup.

Centrum Grup Modlitwy jest centralnym i jedynym organem dla wszystkich Grup Modlitwy Ojca Pio istniejących we Włoszech i na świecie. Zabiega ono o budowanie między Grupami i główną siedzibą trwałych więzi, relacji rodzinnych, dialogu i współpracy, a także spełnia bardzo ważną rolę gromadzenia i rozpowszechniania materiałów, udzielania pomocy o charakterze informacyjnym i organizacyjnym.

Odnotowuje ponadto dane dotyczące powstawania i zmian w Grupach Modlitwy, a także analizuje okresowe relacje przysyłane przez Grupy rozrzucone w świecie.

TOŻSAMOŚĆ GRUP MODLITWY

(por. Statut, art. 2, 3)

Art. 2

1. Grupy Modlitwy to stowarzyszenie osób świeckich wchodzące w skład Rady Krajowej Stowarzyszeń Laikatu¹. Przedstawiciel Międzynarodowego Stowarzyszenia Grup Modlitwy będzie brał udział w posiedzeniach Rady Krajowej Stowarzyszeń Laikatu.

2. Grupy Modlitwy mogą powstawać przy kościołach i kaplicach. Nic nie stoi na przeszkodzie, by asystent duchowy z racji duszpasterskich organizował spotkania Grupy w szpitalu, w szkole, w więzieniu, w domu prywatnym czy przy łóżku chorego. Oprócz zalecanych przez Świętego Ojca Pio i programowych praktyk wspólnoty (udział w comiesięcznej Mszy Świętej, w adoracji, przystępowanie do sakramentu pojednania, odmawianie różańca), prosi się Grupy, aby w sposób ciągły odnosiły swoje życie do słowa Bożego i zgłębiały naukę katolicką².

3. Tożsamość Grup Modlitwy w podążaniu drogą duchowości założyciela, Świętego Ojca Pio z Pietrelciny może realizować się w trzech sferach:

MODLITWA – RODZINA – SPOŁECZEŃSTWO

- MODLITWA: głębokie przeżywanie i aktywny udział w liturgii i życiu sakramentalnym, częste rozważanie Pisma Świętego, ciągłe uważne wsłuchiwanie się w nauczanie Kościoła;

- RODZINA: stawanie się częścią domowego Kościoła, pomoc młodym małżeństwom, świadectwo chrześcijańskiego życia w każdym środowisku, bliskość w cierpieniu, głoszenie wartości ewangelicznych błogosławieństw;

- SPOŁECZEŃSTWO: praktykowanie czynnej miłości w różnych środowiskach zawodowych i miejscach pracy, zwracanie uwagi na świat kultury i media, przeciwstawianie się kulturze śmierci (aborcja, eutanazja, narkotyki, przemoc itd.).

4. Każda Grupa może posługiwać się własnymi materiałami; zaleca się mieć na uwadze, że Międzynarodowe Centrum Grup Modlitwy dysponuje pomocami formacyjnymi uwzględniającymi duchowość Świętego Ojca Pio³.

Każda Grupa, mając na uwadze ewentualne tematy wskazane przez biskupa ordynariusza dla całej diecezji, pod kierunkiem asystenta duchowego może zdecydować się na własny program formacyjny, kierując się indywidualnymi potrzebami swych członków i środowiska.

Celem spotkań formacyjnych poszczególnych Grup Modlitwy jest nie tylko wzrost duchowy i kulturowy ich członków, ale także oddziaływanie apostołskie na innych ludzi. W celu koniecznej formacji ciągłej asystentów i animatorów organizuje się spotkania formacyjne w regionach i diecezjach.

5. Zadanie animacji życia sakramentalnego, posługa duszpasterska i kierownictwo duchowe spoczywają na asystencie duchowym. Animator Grupy i asystent duchowy, wspierani przez cały zarząd Grupy, troszczą się również o formację przez katechezy i różnorodną działalność w duchu współodpowiedzialności i jedności.

6. Co zaś tyczy się relacji między Grupami Modlitwy Ojca Pio i Franciszkańskim Zakonem Świeckich, można powiedzieć, że tak jedni, jak i drudzy czerpią z tego samego charyzmatu Świętego Franciszka, który w sposób wzorowy ukazał swym życiem Święty Ojciec Pio z Pietrelciny. Obydwie rzeczywistości, choć są odrębne, nie różnią się duchowością. Zalecane jest promowanie różnych form współpracy i przeżywanie razem momentów wspólnotowych Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i Grup Modlitwy, jak np.: wspólne rekolekcje, dni skupienia, działalność charytatywna.

Art. 3

1. Członkowie Grup Modlitwy powinni być zapisani w odpowiednim rejestrze.

2. „Dziećmi duchowymi Ojca Pio” nazywają się:

- a. wszyscy, którzy zostali przyjęci bezpośrednio przez Świętego Ojca Pio;
- b. ci, którzy pracują dla jego Dzieła i opierają się w swym życiu na jego duchowości oraz dążą do świętości, kierując się ewangelicznymi błogosławieństwami;

c. członkowie Grup Modlitwy, którzy byli nimi jeszcze za życia ich Świętego Założyciela.

3. „Przyjaciółmi Ojca Pio” nazywa się członków Grup Studyjnych, powołanych do istnienia celem przyjscia z pomocą Grupom Modlitwy, oraz wszystkich, którzy pragną poznać duchowość Ojca Pio i zostali afiliowani decyzją Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Stowarzyszenia Grup Modlitwy.

4. O afiliację do Grup Modlitwy mogą zabiegać stowarzyszenia religijne, kulturalne, sportowe, wolontariat itd., pod warunkiem że ich statut będzie zgodny z nauczaniem i moralnością katolicką oraz zadeklarują pragnienie poznania i kierowania się duchowością Ojca Pio. Przy rozważaniu wniosków bierze się pod uwagę aspekt antropologiczny, kulturowy i propagowane wartości, by wyrobić sobie zdanie o członkach stowarzyszenia i ich otwartości na dawanie chrześcijańskiego świadectwa. Decyzja o afiliacji należy do Dyrektora Generalnego Grup Modlitwy.

ZARZĄD GENERALNY I RADA GENERALNA

(por. Statut, art. 4, 5)

Art. 4

Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy jest kierowane przez Dyrektora Generalnego, mianowanego przez Kardynała Sekretarza Stanu Jego Świątobliwości.

Art. 5

1. Zarząd Generalny

Zarząd Generalny tworzą: Dyrektor Generalny, jeden lub dwóch wicedyrektorów generalnych i Sekretarz Generalny. Członkiem biura zarządu Grup Modlitwy jest również Dyrektor Generalny Fundacji „Dom Ulgi w Cierpieniu”, jeśli nie jest on równocześnie Dyrektorem Generalnym Grup.

W oparciu o Art. 5 Statutu Dyrektor Generalny „stosownie do potrzeb może wyznaczyć specjalne obowiązki o charakterze regionalnym czy narodowym. W wyznaczeniu tych obowiązków i odwoływaniu z nich będzie postępował w porozumieniu z kompetentną władzą kościelną”. W sytuacjach nadzwyczajnych w życiu i działalności Grup Modlitwy, z racji na dyskrecję, może powołać zespół organizacyjny ad hoc.

Wskazane jest, aby członkowie Zarządu Generalnego osobiście lub przez swych delegatów okresowo składali braterskie wizyty Grupom Modlitwy, by ożywiać ich formację i życie duchowe zgodnie ze wskazaniem poszczególnych diecezji. Do zadań Sekretarza Generalnego należy przesłanie wszystkim wskazań pastoralnych i organizacyjnych zalecanych przez Dyrektora Generalnego lub Zarząd Generalny.

2. Rada Generalna składa się:

- z członków Zarządu Generalnego,

- ze zmiennej liczby radnych, mianowanych przez Zarząd Generalny, który decyduje o ich liczbie, mając na uwadze liczebność Grup Modlitwy obecnych w poszczególnych regionach lub krajach.

Rada Generalna, zgodnie ze Statutem, zbiera się raz do roku oraz wtedy, gdy Dyrektor Generalny uzna to za wskazane, by omówić dotychczasową działalność, przygotować program roczny i omówić zagadnienia o charakterze szczególnym. Z racji na fakt, że Grupy Modlitwy są stowarzyszeniem świeckim, jest wskazane, aby w Radzie Generalnej Grup Modlitwy większość stanowiły osoby świeckie. Radni pełnią swe obowiązki przez pięć lat i mogą być potwierdzeni na kolejne pięciolecie, z wyjątkiem sytuacji, w której Dyrektor Generalny wskaże inaczej. Każdy radny generalny jest odpowiedzialny za swój obszar; oprócz tego może mieć powierzone szczegółowe zadania w ramach Rady. Jeśli Rada Generalna uzna za stosowne, może skorzystać z pomocy ekspertów z różnych dziedzin, np. znających problematykę rodziny, młodzieży, ekologii itd. Oprócz posiedzenia Rady Generalnej bardzo duże znaczenie ma okresowe spotkanie asystentów i animatorów regionalnych i diecezjalnych.

KOORDYNACJA GRUP MODLITWY

(por. Statut, art. 13)

Art. 6

1. Rada krajowa

W krajach, w których istnieje znaczna liczba Grup Modlitwy, do istnienia mogą zostać powołane: rada krajowa, rady regionalne i diecezjalne.

Do czasu, zanim zostanie ustanowiona rada krajowa, Dyrektor Generalny może powołać do istnienia biuro koordynacyjne, kierowane przez wybranego kapłana lub innego swojego delegata, które będzie troszczyć się o żywotność istniejących Grup i powstawanie nowych.

Radę krajową tworzą: asystent duchowy, animator krajowy, wiceanimator krajowy, sekretarz i pięciu lub siedmiu radnych. Kadencja trwa pięć lat, jeśli nie ma innych wskazań Dyrektora Generalnego.

Dyrektor Generalny może mianować asystenta krajowego; zaleca się, by został on wybrany spośród asystentów regionalnych. W powierzaniu tej funkcji, jak i w odwoływaniu z niej powinno się postępować w zgodzie z kompetentną władzą kościelną według art. 5 Statutu.

Nowo mianowany asystent krajowy wybierze animatora krajowego, wiceanimatora, sekretarza i radnych, i przedstawi ich Zarządowi Generalnemu do koniecznego zatwierdzenia.

Krajowy asystent duchowy, wspierany przez różnych członków rady krajowej:

- utrzymuje bliskie relacje z radami regionalnymi, pobudza do refleksji, wspiera wspólne inicjatywy apostołskie, ocenia to, co zostało dokonane;
- za wskazaniem Zarządu Generalnego i ze słusznych powodów może nawiązywać kontakty z Konferencją Episkopatu własnego kraju;
- działa jedynie w obrębie kraju, do którego należy. Każde inne działanie poza jego terytorium należy do kompetencji Międzynarodowego Centrum Grup;
- po uprzedniej zgodzie Dyrektora Generalnego może organizować kongres krajowy, zgodnie z art. 18 Statutu;

- na życzenie i ze słusznych powodów może wizytować Grupy, które o to proszą.

2. Poznanie duchowości Ojca Pio i formacja

Aby mogły powstawać nowe Grupy Modlitwy i aby Święty Ojciec Pio był dobrze i wiernie poznany, zaleca się, aby rada krajowa organizowała (jeśli to możliwe, także w San Giovanni Rotondo) spotkania o charakterze formacyjnym i duchowym dla świeckich, kapłanów, zakonników i siostr zakonnych. Oni po takiej formacji mogą być tymi, którzy w sposób szczególny zatroszczą się o rozwój i powstawanie nowych Grup Modlitwy we własnym kraju.

Art. 7

1. Rada regionalna

W każdym regionie kościelnym tworzy się radę regionalną, w skład której wchodzi: kapłan – asystent duchowy, animator regionalny, wice-animator regionalny, sekretarz i pięciu lub siedmiu radnych.

Rada regionalna w porozumieniu z radami diecezjalnymi przeprowadza wizytacje wspólnot celem dzielenia się doświadczeniem, przeżywania braterstwa i wzajemnego wspierania się.

W zależności od wymogów danego miejsca radni mogą zatroszczyć się o różne sfery życia (rodzinę, chorych, pracę, sport, powołania kapłańskie itd.).

Regionalny asystent duchowy wraz z radą regionalną organizuje działalność w ramach regionu i może dobrać sobie na współpracowników wolontariuszy spośród członków Grup Modlitwy, które są mu najbliższe pod względem terytorialnym.

2. Regionalny asystent duchowy

Regionalny asystent duchowy jest wybierany spośród asystentów duchowych Grup Modlitwy istniejących w regionie.

Regionalny asystent duchowy jest mianowany przez Dyrektora Generalnego, który dokona nominacji w porozumieniu z kompetentną władzą kościelną wg art. 5 Statutu.

Nowo mianowany asystent regionalny wybierze animatora regionalnego, wiceanimatora, sekretarza i radnych, i przedstawi ich Zarządowi Generalnemu celem niezbędnego zatwierdzenia.

Regionalny asystent duchowy, którego bliskimi współpracownikami są radni regionalni:

- utrzymuje bliskie relacje z radami diecezjalnymi, pobudza do refleksji, wspiera wspólne inicjatywy apostołskie, ocenia to, co zostało dokonane;
- za wskazaniem Zarządu Generalnego i ze słusznych powodów może nawiązywać kontakty z Konferencją Episkopatu własnego regionu;
- troszczy się o to, by w każdej diecezji odbył się doroczny kongres diecezjalny, i w porozumieniu z diecezjalnym asystentem duchowym dba o formację duchową na różnych szczeblach (kursy formacyjne dla asystentów duchowych i animatorów, rekolekcje, dni skupienia itp.);
- działa jedynie w obrębie regionu kościelnego, do którego należy. Każde inne działanie poza jego regionem należy do kompetencji Międzynarodowego Centrum Grup;

- swoje zadania pełni przez pięć lat, z wyjątkiem sytuacji, w której Dyrektor Generalny wskaże inaczej;
- w porozumieniu z radą regionalną i po uprzedniej aprobacie Centrum Grup organizuje okolicznościowe kongresy regionalne każdego roku lub co dwa lata, w myśl art. 18 Statutu;
- może wizytować Grupy, które o to proszą.

Art. 8

1. Rada diecezjalna

Podstawowym zadaniem rady diecezjalnej są okresowe braterskie wizyty w Grupach w diecezji. Spotkania z członkami Grup są znakiem i uobecnieniem troski Dyrektora Generalnego i Międzynarodowego Centrum Grup w San Giovanni Rotondo. Oprócz tego spotkanie się w różnych miejscach jest okazją do przeżywania radości, pomocą w formacji, chwilą zjednoczenia na modlitwie.

Radę diecezjalną tworzą: asystent duchowy, animator diecezjalny, wiceanimator diecezjalny, sekretarz i pięciu lub siedmiu radnych.

Rada diecezjalna:

- jest zatwierdzana przez biskupa, który w tej sprawie zasięga rady asystenta diecezjalnego. Do obowiązków asystenta diecezjalnego należy przekazanie informacji o powołaniu rady regionalnemu asystentowi duchowemu i Dyrektorowi Generalnemu Grup Modlitwy;
- pełni swe obowiązki przez pięć lat i może być zatwierdzona na kolejne pięciolecie tylko jeden raz, z wyjątkiem sytuacji, w której Dyrektor Generalny wskaże inaczej;
- stara się szerzyć znajomość osoby i duchowości Świętego Ojca Pio.

2. Diecezjalny asystent duchowy

Dyrektor Generalny proponuje ordynariuszowi diecezji mianowanie diecezjalnego asystenta duchowego i przedłużanie jego kadencji. Odpowiednie życie modlitwy i zaangażowanie w życie społeczne domagają się, by asystent duchowy ożywił w wiernych przekonanie o potrzebie formacji i czynnej miłości.

Do asystenta duchowego należy wybór animatora diecezjalnego, wiceanimatora i sekretarza.

Może być delegatem ordynariusza do zatwierdzania Grup obecnych w jego diecezji.

Pełni swoje obowiązki przez pięć lat, chyba że ordynariusz lub Dyrektor Generalny zadecydują inaczej.

Ponadto:

- strzeże prawowierności wiary i moralności katolickiej;
- pomaga członkom Grup doświadczyć wsłuchania się w słowo Boże;
- zachęca wszystkich członków Grup – szczególnie radę diecezjalną – aby troszczyli się o powołania i powstawanie nowych Grup;
- osobiście lub przez swego delegata przewodniczy wyborom zarządu każdej Grupy, przedstawia do zatwierdzenia ordynariuszowi miejsca i Dyrektorowi Generalnemu nowo wybranych członków zarządu, o dokonanych wyborze informuje także regionalnego asystenta duchowego;
- w porozumieniu z asystentem regionalnym i Centrum Grup w San Giovanni Rotondo zabiega o organizację dorocznego kongresu diecezjalnego i w jedności z animatorem diecezjalnym troszczy się o organizację rekolekcji w diecezji,

o ewentualną pielgrzymkę diecezjalną do San Giovanni Rotondo, o dni skupienia i spotkania formacyjne;

- mobilizuje Grupy, aby brały pełny udział w realizacji planów duszpasterskich diecezji i parafii;
- troszczy się, aby Grupy nie były pozbawione katechez według wskazań ordynariusza diecezji;
- zachęca Grupy do dawania świadectwa czynnej miłości.

3. Animator diecezjalny

- zachowuje bliskie relacje z asystentami duchowymi i animatorami Grup i pobudza do refleksji;
- w jedności z asystentem diecezjalnym promuje wspólne inicjatywy duszpasterskie;
- działa jedynie w obrębie diecezji, do której należy;
- w celu animacji życia Grup, wzrostu wzajemnego poznawania się i poczucia wspólnoty wraz z innymi członkami rady diecezjalnej składa okresowe braterskie wizyty;
- pełni swoje obowiązki przez pięć lat, z wyjątkiem sytuacji, w której Dyrektor Generalny wskaże inaczej;
- asystent diecezjalny i animator diecezjalny zwołują każdego roku asystentów duchowych i animatorów grup, aby dokonać weryfikacji i zaplanować prace.

Art. 9

1. Zarząd Grupy (por. Statut art. 8)

Zarząd tworzą: animator Grupy, wiceanimator, asystent duchowy i sekretarz; Grupa Modlitwy – a w sposób szczególny zarząd – swoją płodność wyraża przez tworzenie innych Grup Modlitwy i towarzyszenie im w poznawaniu duchowości Świętego Ojca Pio, przez katechezy i zaangażowanie w apostołstwo w diecezji i parafii;

Przy tworzeniu Grupy należy mieć na uwadze wszystkie warstwy społeczne, w szczególności nie należy pomijać świata kultury, tak bardzo drogiego Świętemu Założycielowi.

Zarząd może powierzyć innym członkom Grupy niektóre zadania o charakterze szczególnym, takie jak: odpowiedzialność za kontakty z prasą, pełnienie funkcji referenta ds. informatycznych, a także – aby skuteczniej wyjść naprzeciw potrzebom środowiska – może powołać referentów odpowiedzialnych za różne sektory (młodzież, rodzinę, chorych, osoby w podeszłym wieku, emigrantów, więźniów itd.).

Art. 10

Wybór animatora i wiceanimatora Grupy

1. W celu dokonania wyboru nowego zarządu, trzy miesiące przed końcem kadencji, animator w jedności z asystentem duchowym zwróci się z prośbą do diecezjalnego asystenta duchowego o wyznaczenie daty wyborów. O ogłoszeniu wyborów przez asystenta i animatora Grupy będzie poinformowany regionalny asystent duchowy.

2. Wybór nowego zarządu ma dokonać się zawsze w czasie nieprzekraczającym trzech miesięcy do końca kadencji, z wyjątkiem sytuacji, w której Dyrektor Generalny wskaże danej Grupie Modlitwy, by kontynuowała swoją dotychczasową drogę duchową.
3. Wskazane jest, aby asystent duchowy wraz z zarządem zaprezentowali przed wyborami ewentualnych kandydatów.
4. Wyborom przewodniczy diecezjalny asystent duchowy lub jego delegat.
5. Do ważności wyborów wymagana jest obecność co najmniej połowy plus jeden członków Grupy.
6. Animator i wiceanimator Grupy wybierani są większością absolutną w pierwszym głosowaniu, a większością względną w drugim.
7. Odnośnie do długości trwania kadencji osób świeckich ustala się, z racji duszpasterskich, że animator pełni swoją funkcję przez cztery lata i może być wybrany na kolejną kadencję tylko jeszcze jeden raz, zawsze z wyjątkiem sytuacji, w której Dyrektor Generalny wskaże inaczej.
8. Po zakończeniu kadencji animator Grupy nie może być wybrany na wiceanimatora; można mu jednak powierzyć zadania związane z formacją Grupy Modlitwy. Po upływie czterech lat może zostać ponownie wybrany na animatora Grupy.
9. Z wyjątkiem sytuacji, w której ordynariusz diecezji zastrzeże sobie zatwierdzenie dokonanego wyboru, wybór animatora zatwierdza delegat biskupa lub diecezjalny asystent duchowy, a pod ich nieobecność sam asystent duchowy Grupy Modlitwy.
10. W sytuacjach trudnych (gdy wśród członków Grupy brakuje osób gotowych do podjęcia się obowiązków animatora Grupy) Dyrektor Generalny może do zarządzania i animacji Grupy mianować komisarza, wspomaganego przez dwóch lub trzech współpracowników, na okres, który uzna za konieczny. Komisarz może być wybrany spośród członków danej Grupy, a także spośród członków innych Grup Modlitwy, a nawet spośród osób niezwiązanych ściśle z Grupami Modlitwy, jeśli cechuje go przywiązanie do duchowości Ojca Pio.

Art. 11

Animator Grupy (por. Statut, art. 9)

Animator Grupy, w porozumieniu z zarządem, wspiera inicjatywy pomocne w realizacji założeń Grupy Modlitwy, mając na uwadze sferę modlitwy, rodziny i społeczeństwa, w których realizuje się tożsamość Grup Modlitwy. W duchu współpracy i pełnej jedności może pomagać asystentowi duchowemu w czasie spotkań formacyjnych.

Najważniejszymi cechami, którymi powinien odznaczać się animator, są: kierowanie się w życiu prywatnym i publicznym wiarą i moralnością oraz życie w jedności z Kościołem. Jeśli pochodzi z innej Grupy Modlitwy lub jakiegos

stowarzyszenia kościelnego, istotne jest, aby miał już jakąś czasową znajomość z członkami nowej Grupy.

Art. 12

Wiceanimator Grupy (por. Statut, art. 10)

Wiceanimator Grupy Modlitwy wspomaga animatora i w duchu braterstwa towarzyszy mu w pełnieniu jego zadań.

Zastępuje animatora w przypadku jego nieobecności czy czasowej przeszkody. Jeśli z jakiegokolwiek powodu definitywnie zabraknie animatora, zatroszczy się o wybór nowego w ciągu 60 dni.

Art.13

Sekretarz Grupy (por. Statut, art. 11)

Sekretarz, mianowany przez animatora Grupy, pełni swoje obowiązki przez cztery lata i może być mianowany na kolejny okres.

Zadaniem sekretarza jest prowadzenie rejestru członków Grupy i odnotowywanie w nim danych dotyczących nowych członków, zmian, zgonów. O wszelkich zmianach będzie okresowo informował Międzynarodowe Centrum Grup Modlitwy w San Giovanni Rotondo.

Tam, gdzie uzna się to za stosowne, sekretarz może pełnić funkcję skarbnika, który troszczy się z należytą starannością o otrzymane ofiary i o odnotowywanie ich w odpowiedniej księdze wydatków; zadanie skarbnika będzie on pełnił w ścisłej współpracy z zarządem.

Art. 14

Asystent duchowy (por. Statut, art. 12)

1. Zgodnie z wolą Świętego Założyciela każda Grupa Modlitwy ma mieć własnego asystenta duchowego mianowanego przez biskupa ordynariusza.

2. Gdy nie jest możliwe, aby asystentem duchowym Grupy Modlitwy został mianowany kapłan, ordynariusz może oddelegować do tej funkcji diakona, zakonnika, siostrę zakonną lub osobę świecką, odznaczającą się wiarą i przygotowaniem do tej posługi.

3. Do charyzmatu Grup Modlitwy należy włączenie się w życie wspólnoty parafialnej. Dlatego też nieodzowna jest pełna współpraca asystenta duchowego z proboszczem.

4. Asystent duchowy ma za zadanie:

- troszczyć się o jedność z Kościołem: z papieżem, biskupem, wspólnotą parafialną;
- pomagać Grupie wzrastać w wierze, będąc dla niej zawsze dyspozycyjnym i przykładając szczególną wagę do spotkań formacyjnych. W duchu Świętego Założyciela powinien swym przykładem zachęcać wszystkich do wzrastania w świętości;
- a przykładem Świętego Ojca Pio być zawsze dyspozycyjnym jako spowiednik i kierownik duchowy;

- wnosić osobisty wkład, proponując i poddając ocenie realizację różnych inicjatyw.

AGREGACJA GRUP

(por. Statut, art. 6)

Art. 15

1. Mając na uwadze art. 6 Statutu, wskazane jest, aby powstanie Grupy Modlitwy zostało poprzedzone odpowiednim okresem doświadczenia i formacji, celem poznania duchowości i zadań, do których zostało się powołanym.

2. Dyrektor Generalny, po aprobacie ordynariusza miejsca, wystawia świadectwo przynależności do Międzynarodowego Stowarzyszenia Grup Modlitwy.

3. Zgodnie z długą tradycją kościelną należy wysoce cenić praktykę pielgrzymowania do San Giovanni Rotondo i innych sanktuariów. Może ona pomóc na nowo odkryć własną wiarę i w niej wzrastać, a także być pewnego rodzaju formą rekolekcji w drodze.

Pobyt w San Giovanni Rotondo, oprócz modlitwy przy grobie Świętego Ojca Pio, powinien być połączony z wizytą w Domu Ulgi w Cierpieniu.

Pielgrzymkę diecezjalną, regionalną i krajową należy przedkładać nad pielgrzymkę pojedynczych Grup.

RELACJE Z BISKUPEM DIECEZJALNYM

(por. Statut, art. 7)

Art. 16

Za przykładem Świętego Ojca Pio, który zawsze chciał być posłuszny władzy kościelnej, każda Grupa winna podporządkować się wskazaniom programowym ordynariusza swojej diecezji. Dając takie świadectwo, Grupy staną się „źródłem światła” i będą ukazywać miłość Boga wśród ludzi.

DZIAŁALNOŚĆ GRUP MODLITWY

(por. Statut, art. 14, 15, 16, 17)

Art. 17

1. Wskazania duszpasterskie

W związku z postępowaniem społecznym i wrażliwością na formację i duchowość, wskazane jest, aby Grupy spotykały się kilka razy w miesiącu. Zgodnie z nauczaniem Świętego Ojca Pio będzie to okazja do formacji i katechezy biblijnej, do refleksji nad sakramentami, przeżywania dni skupienia i chrześcijańskiego świadectwa.

Grupy Modlitwy, mając na uwadze liczne apele biskupów, przez zaangażowanie pojedynczych członków i inicjatywy grupowe dążą do zwiększenia swej wrażliwości na naglące zagadnienia i problemy o szczególnym znaczeniu.

Grupy Studyjne, powstałe z inicjatywy Dyrektora Generalnego Grup Modlitwy, współpracują z Grupami Modlitwy w sprawach dotyczących życia rodzinnego,

społecznego, kultury, polityki, nie zaniedbując przy tym troski o tworzenie nowych Grup i o powołania.

2. Obecność Grup w różnych sektorach życia

Rodzina: domowy Kościół, zagadnienia dotyczące życia małżeńskiego, sprawy związane z wychowaniem dzieci, ubóstwo moralne i materialne, wykorzystanie czasu wolnego dla dobra młodzieży i rodziny, zaangażowanie w sprawy społeczne, solidarność.

Młodzież: Zarząd Grupy zrobi wszystko i nie ustanie w wysiłkach, aby Ojciec Pio stał się bliski młodzieży. Należy pomagać młodym w poznaniu przesłania Ojca Pio, wyrażonego w jego osobistym życiu i jego trosce o braci, oraz zachęcać ich, „aby nie obawiali się być świętymi trzeciego tysiąclecia”. Oprócz czynnej miłości, którą młodzież wyraża w sposób naturalny przez wolontariat, można zaproponować jej szkołę modlitwy i słowa Bożego. Przedmiotem refleksji mogą być: problemy związane ze szkołą i pracą, nauka modlitwy, kształtowanie charakteru, poznanie i akceptacja własnej tożsamości ludzkiej i chrześcijańskiej, zaangażowanie społeczne (wrażliwość na narkomanię i przemoc), działalność sportowa i kulturalna.

Osoby w podeszłym wieku i chorzy: odwiedzanie osób samotnych, pomoc osobom pozbawionym opieki zdrowotnej, pomoc w sprawach domowych, umiłanie czasu.

Środki społecznego przekazu: refleksja nad wartościami i anty-wartościami w radio, telewizji i tekstach drukowanych, debaty o etyce środków społecznego przekazu i o większym wykorzystaniu ich w celu promowania dobrych inicjatyw, gotowość do bycia uważnymi obserwatorami w najbardziej dyskutowanych dziś kwestiach, takich jak: aborcja, manipulacje genetyczne, eutanazja.

Zaangażowanie misyjne: ewangelizacja w środowisku, w którym się żyje, i świadectwo życia wobec osób, które nie należą do naszego Kościoła. Szerzenie ducha misyjnego przez modlitwę, czynną miłość i zgodność życia z wiarą, świadectwo działania i darów Ducha, którymi są: „miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie” (Gal 5,22).

Duszpasterstwo w świecie pracy: zwrócenie szczególnej uwagi, wraz z osobami kompetentnymi i odpowiedzialnymi, na różne sektory produkcyjne (wieś, przemysł, usługi); wspomaganie młodych ludzi poszukujących pracy, by sami byli twórcami swojej przyszłości; inicjatywy mające na celu formację chrześcijańską i społeczną realizowane przez spotkania formacyjne, konferencje, wydarzenia o charakterze duchowym.

Ekologia: bycie współpracownikami Boga w dziele stworzenia przez troskę o jego rozwój i upiększanie, zaangażowanie w formację ekologiczną, wystrzeganie się marnowania surowców, troska o poszanowanie natury.

Polityka: organizowanie kursów formacyjnych podejmujących temat angażowania się w życie publiczne, proponowanie młodzieży i dorosłym poznawania praw i obowiązków obywatelskich oraz pogłębienia znajomości nauki społecznej Kościoła, przede wszystkim mówiącej o dobru wspólnym i szacunku dla godności człowieka.

3. Duchowość i braterstwo

Grupy Modlitwy, w świetle duchowości Świętego Ojca Pio, wychodząc naprzeciw potrzebom naszych czasów, angażują się we współpracę nad urzeczywistnianiem się Królestwa Bożego.

Kierując się głównymi wskazaniem duchowości Świętego Franciszka z Asyżu i Świętego Ojca Pio, swój wysiłek duchowy wyrażają przez:

- modlitwę wynagradzającą i ofiarowanie własnego cierpienia, jako udział w cierpieniach Chrystusa Odkupiciela ludzkości;
- czyny pokutne i wynagradzające, przeżywane z radością i wiernością Ewangelii;
- wspaniałomyślną i hojną miłość wobec wszystkich cierpiących i Domu Ulgi w Cierpieniu, który został powierzony Grupom Modlitwy przez Świętego Ojca Pio;
- troskę o osoby w podeszłym wieku, ludzi odsuniętych na margines i chorych, a w sposób szczególny o członków Grupy, by nie zabrakło im braterskiej życzliwości i troskliwych odwiedzin;
- współczucie w cierpieniu dla rodzin po śmierci ich bliskich, udział w pogrzebie i inne znaki wyrażające braterską życzliwość oraz wiarę w Chrystusa Zmartwychwstałego.

4. Apostolat i środki masowego przekazu

Grupy Modlitwy nie mogą mieć na uwadze jedynie „bliskich”, swoich członków, ale winny objąć swym spojrzeniem także „dalekich”, to jest tych, którzy nie znają Ewangelii, a tym bardziej świadectwa życia Świętego Ojca Pio.

Zarząd Generalny powinien z uwagą przyglądać się środkom masowego przekazu, ponieważ „jest to przestrzeń posiadająca wielką możliwość wpływu na wychowanie. Technologia cyfrowa, pokonując kosmiczne odległości, powiększa w nieskończoność sieć kontaktów i możliwość otrzymywania informacji, uczestnictwa i wymiany. (...) Dostrzega się niezastąpiony wkład środków masowego przekazu kierowanych przez wierzących (telewizja, radio, codzienna prasa, strony internetowe)”.

Papież Paweł VI w adhortacji apostoelskiej *Evangelii nuntiandi* napisał: „Kościół byłby winny przed swoim Panem, gdyby nie używał tych potężnych pomocy, które ludzki umysł coraz bardziej usprawnia i doskonali; (...) w nich znajduje nowe i skuteczne formy świętego oddziaływania, współczesną ambonę” (n. 45).

5. Aspekty finansowe i wolontariat

Jak uczy praktyka zapoczątkowana w czasach Świętego Założyciela, rady regionalne, diecezjalne i zarządy Grup powinny być samowystarczalne finansowo: w tej kwestii należy odwołać się do wrażliwości członków Grup. Poszczególne Grupy Modlitwy mogą zaplanować swój budżet, który pozwoli im pokryć wydatki organizacyjne i przyjść z pomocą Domowi Ulgi w Cierpieniu. Oprócz tego wskazane jest aby przewidzieć wydatki związane z podróżami i gratyfikacjami dla

osób zaproszonych przez Grupy w celu prowadzenia spotkań formacyjnych, dni skupienia i konferencji.

Różnorodna działalność powinna być oparta na dobrowolności. Grupy Modlitwy, zaangażowane w życie duchowe i czynną miłość, nie mogą prowadzić działalności gospodarczej i handlowej.

SPOTKANIA I DNI SKUPIENIA

(por. Statut, art. 18)

Art. 18

Jak przewiduje art. 18 Statutu, do Dyrektora Generalnego należy wydawanie pozwoleń na organizowanie kongresów o charakterze regionalnym, krajowym i międzynarodowym. Zawsze w porozumieniu z Dyrektorem Generalnym należy uzgodnić program, dobór prelegentów i obecność ważnych osobistości kościelnych.

Zaleca się, aby Grupy Modlitwy, samodzielnie lub w jedności z innymi Grupami w diecezji, organizowały dni poświęcone formacji, refleksji i duchowości, w formie weekendowych lub comiesięcznych dni skupienia, zwłaszcza w okresie Adwentu i Wielkiego Postu.

Radzi się, aby w miarę możliwości spotkania takie miały charakter wyjazdowy i były organizowane poza miejscem stałego zamieszkania członków Grupy, z możliwością noclegu, najlepiej w domach rekolekcyjnych przy wspólnotach zakonnych lub blisko jakiegoś sanktuarium. Bardzo ważną rolę podczas takich spotkań odgrywa braterska agapa.

Pomocą w trudnościach znalezienia kapłanów mogących poprowadzić dni skupienia może być wzajemna posługa samych asystentów Grup.

Każda Grupa, biorąc udział w różnych spotkaniach i uroczystościach religijnych, niech zaznaczy swoją obecność odpowiednim emblematem.

CZASOPISMO OFICJALNE

(por. Statut, art. 19)

Art. 19

Oficjalnym organem Grup Modlitwy i Dzieła Ojca Pio z Pietrelciny jest czasopismo „La Casa Sollievo della Sofferenza” i jego propagowanie jest sprawą bardzo ważną.

Wskazane jest, aby każdy członek Grupy Modlitwy był jego prenumeratorem w celu podtrzymania łączności z Międzynarodowym Centrum i z wielką rodziną duchowych synów i córek Świętego Ojca Pio.

Każda Grupa Modlitwy oddeleguje jednego ze swych członków do kontaktów z mediami, będzie on też w sposób szczególny zaangażowany w promowanie publikacji wydawanych przez Międzynarodowe Centrum Grup oraz będzie zabiegał o to, by jak najwięcej osób prenumerowało czasopismo.

Nie jest przewidziane, aby Grupy wydawały własne czasopisma czy biuletyny.

Zachęca się, by ewentualne artykuły i relacje dotyczące ich działalności przysyłać do redakcji „La Casa Sollievo della Sofferenza”, jedyne go czasopisma pełniącego

rolę przekazu informacji i animowania Grup. Dopuszcza się wydawanie publikacji okolicznościowych, informacyjnych i organizacyjnych.

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

(por. Statut, art. 20)

Art. 20

Statut przewiduje, że z biegiem czasu mogą zaistnieć pewne zmiany w życiu społecznym i w związku z tym może pojawić się potrzeba nowych metod i działań w głoszeniu Ewangelii.

W tym celu każda Grupa może posługiwać się swym wewnętrznym „regulaminem”, który powinien zostać zatwierdzony na posiedzeniu plenarnym Grupy. Aby regulamin ten wszedł w życie, musi uzyskać aprobatę Dyrektora Generalnego.

Dyrektor Generalny będzie czuwał, aby ewentualne regulaminy wewnętrzne były zgodne z istniejącym Statutem, a ich ewentualne aktualizacje miały należne zatwierdzenie.

ROZPORZĄDZENIA KOŃCOWE

(por. Statut, art. 21 i 22)

Art. 21

Dyrektor Generalny może wprowadzić stosowne zmiany w obecnym Regulaminie. Przed wprowadzeniem zmian musi wysłuchać opinii Rady Generalnej.

Regulamin zaczyna obowiązywać po uzyskaniu aprobaty Stolicy Apostolskiej.

Art. 22

Wszystkie artykuły Statutu, które nie zostały omówione w tym Regulaminie, nadal obowiązują.

W przypadku wątpliwości w interpretacji obecnego Regulaminu należy odnieść się do Statutu.

Przypisy:

1 W liście Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Włoch, Kardynała Camillo Ruiniiego, czytamy: „Stwierdziwszy, że statuty Stowarzyszenia zostały zgodnie z wymaganiami zatwierdzone przez Sekretariat Stanu (...) z radością informuję, że Rada Stała Episkopatu na posiedzeniu w dniach 21-23 stycznia 2002 roku wyraziła zgodę, by Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy Ojca Pio zostało włączone do Rady Krajowej Stowarzyszeń Laikatu” (Prot. 156/02).

2 Z pism Ojca Pio i cotygodniowych spotkań, które odbywał z tercjarkami w rozmównicy klasztornej, spotkań, w których możemy dostrzec początek Grup Modlitwy, znane nam są jego zachęty do modlitwy słowami Pisma Świętego i jego sposób prowadzenia rozważań w oparciu o książki autorstwa G. B. Scaramellego, bardzo cenione w owym czasie. Ojciec Pio, przekonany o konieczności rozważania słowa Bożego celem upodobnienia się do Chrystusa, zabiegał o to, aby powierzone mu dusze obficie i bezpośrednio korzystały z tego źródła. Nie zależało mu przy tym, aby była to egzegeza tekstów dla specjalistów, lecz aby przekazać ich przesłanie, zastosowanie moralne i ascetyczne „z zachowaniem najważniejszych interpretacji i ocen Kościoła, w którym pragnę żyć i umrzeć” (Ep II, s. 340).

3 Każda Grupa Modlitwy może posłużyć się taką metodą w prowadzeniu spotkań, jaką uzna za najlepszą. Zaleca się korzystanie z katechez biblijnych publikowanych przez wydawnictwo Casa Sollievo della Sofferenza.